

Vanfælgheber, der fremhøves, turde heller ikke i Virkeligheden være saa store, som det maaskee ved første Sigt antages. Ved en Adskillelse af Politimyndigheden maatte Antallet af Retskrebsene (Underretsjurisdictionerne) aabenbart kunne indskrænkes meget betydeligt, ligesom der paa den anden Side maatte kunne betros de egentlige Politimestre et større District end de nuværende Underretsjurisdictioner, naar man isvrigt omkring i hvert District ansatte det fornødne underordnede Personale til deres Assistance. Politikrebsene vilde kunne svare til de nye Underretskrebs, og naar det ved denne Leilighed maatte findes hensigtsmæssigt, saavidt som muligt at gjøre hver Kjøbstad til Midtpunkt i en Retskreds, turde der formeentlig ligeledes være Anledning til at søge Kjøbenhavns nærmeste Omegn indbraget under de kjøbenhavnske Retskrebs. Ved en saadan Ordning vilde Omkostningerne neppe i meget betydelig Grad overstige dem, som den nuværende Ordning udkræver, og der vilde derhos uden Tvivl vindes den væsentlige Fordeel, at Rets sikkerheden blev større og Ordenspolitiet kraftigere, end under de nuværende Forhold Tilfældet har kunnet være, thi den hidtilværende tarvelige Assistance, som Underdommeren har i sin Virksomhed som Politimester, og hans mange andre Forretninger lægge betydelige Hindringer i veien for, at han som Politimester, navnlig paa Landet, kan udfolde den behøvrige Energi. I Forbindelse hermed skal Udvalget endnu bringe i Erindring, at det, selv aaseet fra de Forbehold, der i de senere Aar ere tagne ved Ansættelsen af Underretsbetjente, endog efter Grundlovens § 78 og de midlertidige Bestemmelser § 3 ikke vilde være nødvendigt at meddele de Underdommere, som ikke vilde indgaae paa at lade sig ansætte som Underdommere i de nye Retskrebs, deres Afsted med fuld Pension. Udvalget anseer det ogsaa for saare rimeligt, at det vilde kunne lykkes at faae de allerfleste af de nærværende Underdommere anbragte i de nye Rets- og Politikrebs, deels som egentlige Dommere, deels som Politimestersmænd, saa at der ikke vilde blive Tale om at afledige og pensionere mange flere end dem, som paa Grund af Alder eller Svagheit, uden Hensyn til de dermed forbundne Bekostninger, maatte egne sig til

Afstedigelse. — En Forandring som den omhand- lede i Henseende til Underdommerembederne maatte isvrigt ogsaa komme til at berøre Udsørelsen af Retskriverforretningerne, og der kunde da maaskee være Anledning til tillige at tage under nærmere Overveelse, om ikke muligviis nogle af Underdommernes administrative Forretninger kunde udføres ved Hjælp af Mænd, valgte af Communerne som et offentligt Ombud, men da dette dog i alt Fald her maatte blive et Bispunkt, skal Udvalget ikke gaae nærmere ind derpaa.

Efter det Anførte, maa Udvalget formene, at det ikke blot er en i og for sig hensigtsmæssig Foranstaltning, men vistnok ogsaa en Betingelse for, at Rævningsinstitutionen kan udføre sit Dieme og medføre de tilsigtede Goder, at Politimagten adskilles fra Dommermyndigheden, og Udvalget maa derfor meget tilraade, at man ved Sagens endelige Ordning tillægger denne Adskillelse den Betydning, som den i Virkeligheden fortjener, og navnlig ikke af Hensyn til economiske Vanfælgheber skaber en Institution, som mangler en af de væsentligste Forudsætninger for en heldbringende Virksomhed.

Medens Udcastet saaledes i det Væsentlige bibeholder den bestaaende Retsorganisation, har det dog naturligviis ikke kunnet være andet, end at betydeligere Forandringer ere paatænkte i Henseende til Retternes Functioner og Reglerne for deres Virksomhed. Det maa i saa Henseende ubetinget billiges, at de Straffesager, som skulle behandles ved de almindelige Underretter, ikke længere i Realiteten skulle kunne undergives Prøvelse ved Høiestret; hidtil har det saare hyppigt været Tilfældet, at Sager, som angaa mindre Forbrudelser, med Hensyn til hvilke Tiltales Tilstaaelse foreligger, og hvori endog Straffen har været bestemt til den lavest mulige Grad, efter de Tiltales Begjæring passere alle 3 Instanser igjennem, hvorved ikkun opnaaes, at Omkostningerne forøges og Arreften forlænges. Udcastet er saaledes ikke heri gaaet for vidt, men snarere turde der være Grund til at overveie, om Afgangen til Appel ikke selv derefter